

Friderike Valenti – Albert Schmitt (Hg.): *Leben und Kirche*. Neue geistliche Bewegungen (Élő Egyház. Újabb lelki mozgalmak). Topos, Mainz 1988. 185 o.

Különböző szerzők számolnak be 19 – a keresztény lelkiség elmélyítését szolgáló – újabb mozgalmról egyházunkban. Célkitűzésük közös, a zsinati: "Mindent a hit fényében szemlélni, megítélni és tenni" (AA 29), a rahneri értelmezésben: "A holnap kereszténye Istenben elmélyült személyiség (Mystiker) lesz, vagy megszűnik kereszténynek lenni." Ezek a mozgalmak az egyén megújítását a család és a plébániai közösség megszentelésével igyekeznek elérni. Természetesen különböző utakon. Nem nevezhetjük ugyan újak ezt a törekvést, mert az Egyházat minden korban gazdagították és újították a különféle lelkiségi mozgalmak.

Az "Action 365" 1963-ban keletkezett P. Joe Leppich SJ kezdeményezésére, és az egyházak egységesítésére törekszik. A "Bárkát" viszont a laikus J. Vanier hozta létre, hogy meleg otthont és boldogságot adjon a lelkiileg sérült embereknek. A "Jobb világért" mozgalom (1936) kezdeményezője ismét jezuita, P. R. Lombardi célkitűzése: a hívő embert a legtokéletesebb Krisztus-követésre segíti. A "Karizmatikus megújodás" 1967-ben születik a Duquesne egyetem (USA) professzorainak szorgalmazására. Tagjai teljes nyitottságra törekszenek a vallásosság legkülönbözőbb kifejezésformái felé. 1954-ben keletkezik a "Felszabadulás közössége", amit alapítója, L. Giussani így határoz meg: "A mozgalom segít megtalálni Krisztust, aki az élet és a történelem központja." A "Cursillo"-t hárman alapították: E. Bonnin (laikus), S. Gaya (pap) és Hervás Benet (püspök). Szeretne megtanítani mindenkit arra, hogyan élhet gyakorló keresztényként. A Domonkos laikusközösség" 1285-re nyúlik vissza, de végleges formáját 1987-ben kapta. Elve a szabadság, igazságosság és béke megvalósítása Szent Domonkos szellemében. Caffarel atya nevéhez fűződik a "Miasszonyunk Csoportok" létrejötte, melyek a hitvesek kapcsolatának elmélyítését célozzák azzal, hogy házaspárokat gyűjtenek keresztény alapközösségekbe. C. Lubich és társai hozták létre a "Fokoláré mozgalmat" az 1943-as év förtelmes bombázásainak napjaiban, hogy olyan embereket formáljon, akik a "Bibliát a szívükben hordják". A "Ferencs laikusközösség" igazán a 13-ik században jött létre és 1982-ben vált nemzetközi mozgalommá. Személyeket gyűjt maga köré, akik a "Fratello"-val igyekeznek járni életüket. A "Charles de Foucauld Közösség" 1923-tól igyekszik a "názáreti titkot élni". "A keresztény élet közössége" az 1584-ben jóváhagyott Mária-Kongregáció, illetve Szent Ignác szellemében óhajtja elérni a hit és az élet tökéletes összhangját.

A "Jeruzsálemi Testvériség" P. M. Delfieux alapítása 1975-ből, azzal a céllal, hogy a nagyváros kellős közepén az istenközelég pusztai élményében részesedhessünk. A "Jezuita önkéntesek" 1956-tól azok a laikusok, akik Szent Ignác szellemével segítenek a világ szociális gondjain. Az "Ifjú misszionáriusok körét" P. H. Leeb OSFS vezeti 1962-től és a fiatalság (12 évestől fölfelé) missziós lelkületét mélyíti. A laikus F. Duff alapítja a "Mária-Légiót" 1921-ben. Célja Isten dicsőítése imával és az apostolkodással, Máriával és az Egyházzal. A "Marriage Encounter" szentségi és apostoli közösség, amit P. J. Calvo SJ fejlesztett ki a 60-as években. A szentségek vételével igyekeznek a házaspárok elmélyíteni viszonyukat önmagukhoz, partnerükhöz, a közösséghez és Istenhez. Az "Újketakumének közösségét" 1964-ben kezdeményezte a festő, F. Arguello, mint a hit és a megtérés, valamint az Egyház megvalósításának útját. P. J. Kenterich szelleme indította el 1914-ben a "Schönstatt mozgalmat", hogy keresztény tanúságtétellel vértezzen fel az élet minden területén.

Könyvünk röviden vázolja az adott lelkiséget és hatását a mai világban. Az érdeklődőknek címetek is ad a kezükbe, amely forrásokból bővebb felvilágosítást kaphatnak minden mozgalomról. Olvasóink tapasztalhatják, mennyire gazdag és színpompás Egyházunk élete, megsejthetik, milyen erő lüktet ereiben.

Teleki B.

Mác István: *Élni vagy meghalni?* Szent István Társulat, Bp., 1988 79 o.

Vannak reményből élő emberek. A Remény egyedül az emberé. Mert a Remény erkölcs. Mert erkölcsé csak az embernek lehet" – írja Juhász Ferenc. Viszont könyvünket a